

Nagyatádi Horváth Tamás

Paideia

A körbenézés, a tapogatózás
iránytalan, bár van itt valami
meseszerű, apró szemét a zsebben,
gyúrni, gyömködni való,

valóságos – az angyal ezt tenné,
ha szerencséje volna megtalálni:
gyúrné, gyömködné egy hajnalon,
amíg csak hinné, hogy eljátszhatja

a munkába indulást, ahol senki
nem feltételezi, hogy ott van,
mint egy ember, aki mit is rejteget
zsebében; és világok kicsomagolásán,

csillámló, zörgő papírok tengerén,
ha váratlanul kedvet kap befejezni
körbenézést és tapogatózást, visszatér
a barlangszínház nézőterére.